

Livia Ciupav

calendar de ceapă
onion calendar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CIUPV, LIVIA

Calendar de ceapă / Livia Ciupav - Cluj-Napoca : Editura Remus ; 2010

ISBN 978-973-7915-13-9

821.135.1-1

Lector: Corneliu Traian Atanasiu
Traducerea: Bogdan Nicolaescu

Livia Ciupav

calendar de ceapă
onion calendar

Concursul de debut
ROMANIAN KUKAI 2009

Cuvînt înainte

*Concursul lunar **ROMANIAN KUKAI**, ajuns deja la aproape trei ani de desfășurare, a declanșat o serie de proiecte adiacente. Pe măsură ce au apărut participanți noi care s-au apropiat de haiku și au devenit fideli ai concursului, am înțeles că era necesar și un concurs de debut pentru cei care adunaseră între timp suficiente poeme pentru a putea publica o plachetă.*

*Volumul de față este câștigătorul **Concursului de debut pe 2009**, concurs care sperăm să fie continuat și în anii următori. Autoarea s-a remarcat cu adevărat mai ales în aria **RK** și a grupului yahoo **Romanian Haiku** nu doar prin poeme tot mai bune, ci și prin aportul practic la organizarea celor două concursuri. Este cazul fericit care probează că proiectul de a crea o comunitate interactivă a iubitorilor de haiku din România pe internet este viabil, eficient și tot mai promițător.*

Poemele Liviei surprind prin aerul firesc și degajat al unei bune așezări într-o lume familiară ale cărei tâlcuri pare să le resimtă fără cel mai mic efort. Nu-i de mirare că preocuparea ei pentru haiku este la rîndul ei împărtășită fără rezerve de elementele firii: „fereastra deschisă – / vîntul răsfoiește/ cartea de haiku” sau de umilele ei vietăți: „din toate cărțile/ șoarecii-au ales-o/ pe cea de haiku”.

Această integrare a omului în cosmosul în care-și regăsește confirmate ritmurile, noima și rosturile este aproape mereu vizibilă: „stele-n fereastră - / bunica

micșorează/ flacăra lămpii". Cel mai adesea însă, prezența umană se topește în lucrurile care, deși o îngăduie, își dau singure replica: „lângă icoana/ roasă de carii / flori de lămâiță". Se poate spune mai curînd că omul, în starea de smerită ascultare, ia mereu aminte la pildele înfățișate în imagini asemenea icoanelor: „zid și iederă/ în fața vijeliei/ strâns îmbrățișați".

Pe această linie, inițiativa aparține deja lucrurilor care măsoară neabătut ritmurile firii: „bătăi de toacă – / stelele căzătoare/ se aprind pe rând" și-i oficiază liturghiile:

„ora vecerniei – / greierii se-adună/ în fânul cosit”. Care, cu adaosuri infinitezimale, restabilesc un echilibru pierdut preț de-o clipă: „umbră de-o clipă/ pe cumpăna fântânii - / o libelulă” sau, în jocuri copilărești de-a vați ascunsea, alină paragina perpetuă a lumii civilizate: „gară-n ruină – / șinele se ascund/ sub albăstrele”, „linie moartă – / pe scaietele-nflorit/ o rândunică”.

În poemele în care prezența umană se face simțită la propriu, ea pare să augmenteze mai curînd vitregia anotimpurilor: „târgul de iarnă – / în mâinile bătrâne/ rochia

de mireasă”, „înfruntând zloata/ cu ghiociei în mână/ către cimitir” sau să ofere un spațiu pentru manifestarea celor impal-pabile: „Casa bătrânei - / doar parfumul teiului/ îi trece pragul”.

Nu e lipsită din unele poeme nici o anume ironie discretă la adresa unei lumi care a luat-o razna: „accident mortal – / mașina gunoierilor/ ajunge prima”, „noaptea-nvierii – / în mijlocul șoselei/ leșul unui câine”. Nici desolemnizarea festivismelor convenționale: „zi națională – / dintre nori țâșnește/ umbra unui zmeu” sau a pioaselor și

neputincioaselor binefaceri: „biserica roșie – / în vârtejul de frunze/ același cerșetor”.

Deși este vorba de un volum de debut, poemele Liviei sînt deja ale unui autor care a atins maturitatea stilistică. O dovedește tehnica prin care îmbină adesea imaginile vizuale cu cele auditive pentru a surprinde momentul scurt al unei revelații: „un fulger în geam - / bătrânul orb ascultă/ sunetul ploii”.

Corneliu Traian Atanasiu

2

tablou cu muguri
painting with buds

*înfruntând zloata
cu ghiociei în mână
către cimitir*

*toți laolaltă –
de sufletul morților
mucenici cu vin*

*oposing the sleet,
with snowdrops in hand
towards the graveyard*

*all together –
for the dead people's souls
sweet bread with wine*

*ultimele flori
ale prunului uscat -
fulgi mari de nea*

*the last flowers
of the dry plum tree-
big snowflakes*

*soare cu dinți -
un ghiocel încearcă
grosimea zăpezii*

*frozen sun-
a snowdrop tries
the thickness of the snow*

*copacii tăiați –
porumbița-și face cuib
în fereastra mea*

*cut trees-
the pigeon is building the nest
in my window*

*zi de Sântoader –
o țigancă dezleagă
cununiile*

*day of Saint Theodore -
a gipsy is untying
the weddings*

*noapte senină –
pe gard o pisică
își cheamă perechea*

*după furtună
cerul și magnolia
în aceeași baltă*

*serene night-
a cat on the fence
is calling its mate*

*after the storm
the sky and the magnolia
in the same puddle*

*fluture pribeag -
poate a venit cu vești
și-i deschid poarta*

*wandering butterfly
maybe it came with news
so I open the gate*

*ploaie cu soare –
în jgheabul de lemn
o floare de vișin*

*sunny rain -
in the wooden trough
a sour cherry flower*

*drum înfundat –
mirosul zambilelor
și mai puternic*

*a dead-end road-
the smell of the hyacinths
is even stronger*

*sfârșitul ploii –
singure zorelele
prin ochiuri de gard*

*the end of the rain-
only the morning glories
through fence holes*

*zarzări în floare -
o bătrână se roagă
în fața icoanei*

*Vinerea Mare –
clopotul alungă
ciorile din turn*

*blossoming apricot trees-
an old woman is praying
in front of the icon*

*Black Friday-
the bell chases away
the crows from the tower*

*intersecție –
pe drumul cu meri înfloriți
o cruce nouă*

*crossroads-
on the road with blossoming
apple trees a new cross*

*noaptea-nvierii –
în mijlocul șoselei
leșul unui câin*

*the resurrection night -
in the middle of the road
the corpse of a dog*

*crucile de lemn –
cucul preocupat doar
de cântecul lui*

*lângă icoană
rămasă de veghe
o lumânare*

*the wooden crosses-
the cuckoo worried only
about its song*

*near the icon
a candle left
in a wakeful state*

*peste mlaștină
țipătul bătlanului –
stuful tresărind*

*over the swamp
the yell of the heron-
the bot starting*

*în zig-zag
pe cărarea cu urzici
pisica neagră*

*in zigzag
on the stinging nettles path
the black cat*

*iarbă cosită -
rămasă netăiată
o păpădie*

*mown grass-
a dandelion
left uncut*

*casa bătrânei –
doar parfumul teiului
îi trece pragul*

*the old woman's house
only the lime-tree's perfume
crosses her doorstep*

*grauri la pândă-
creanga cu cireșe
trece la vecin*

*furtună de mai-
buketul miresei
într-o băltoacă*

*starlings on watch -
the branch with cherries
passes at the neighbour's*

*May storm-
the bride's bouquet
in a puddle*

*lângă icoana
roasă de carii
flori de lămâiță*

*near the icon
gnawed by the rots
flowers of mock orange*

*casa bunicii -
a năpădit pelinul
vechea cărare*

*grandmother's house-
the absinth overgrew
the old path*

vacanța mare
summer holiday

*o adiere –
fluturele strivit
își ia din nou zborul*

*a gentle breeze-
the crushed butterfly
flies away again*

*noapte vrăjită –
ascund sub cap
mănunchiul de sânziene*

*bewitched night-
I'm hiding under my head
the bunch of bedstraws*

*groapă de gunoi –
stingher într-o margine
macul înflorit*

*gară-n ruină -
șinele se ascund
sub albăstrele*

*landfill-
alone on the edge
the blossomed poppy*

*the railway station in ruin-
the rails hide
under the cornflower*

*drumeag de țară –
în lumina-apusului
roiuri de țânțari*

*pui de ciocârlie –
umbra unui uliu
în depărtare*

*country road-
in the sunset's light
swarms of mosquitoes*

*skylark's chick-
far away the shadow
of a sparrowhawk*

*vacanța mare -
în curtea liceului
o minge spartă*

*the summer holiday-
in the highschool's yard
a bursted ball*

*conac părăsit –
urmez calea volburii
de-a lungul zidului*

*abandoned mansion-
I follow the path of the
whirlwind along the wall*

*noapte de vară–
cu fiecare val
saltul lunii*

*căldură mare -
soarele se prelinge
pe nisipul ud*

*summer night –
with every wave
the jump of the moon*

*drowsiness -
the sun is melting
on the wet sand*

*goana mașinii -
troița luminată
de-un fulger răzleț*

*the racing of the car-
the roadside crucifix illuminated
by an isolated lightning*

*parcul botanic-
veverițele fură
toate blițurile*

*botanical garden-
the squirrels steal
all the flashes*

*balta cu nuferi –
neașteptată lecție
de ikebana*

*the marsh with water lilies-
an unexpected lesson
of ikebana*

*barieră –
o fetiță-mi întinde
coșul cu mure*

*barrier-
a girl is handing me
the basket with blackberries*

*înmormântare –
în fruntea alaiului
un fluture alb*

*căldură mare –
a coborât la scaldă
până și luna*

*funeral-
in front of the proccesion
a white butterfly*

*dog days-
even the moon
got down at bathing*

*nori de furtună –
coada unei șopârle
îmi taie calea*

*storm clouds-
the tail of a lizard
crosses my way*

*un fulger în geam -
bătrânul orb ascultă
sunetul ploii*

*a lightning in the window-
the old blind man is listening
to the sound of the rain*

*zid și iederă
în fața vijeliei
strâns îmbrățișați*

*wall and ivy
in front of the storm
closely embraced*

*apus de soare –
în ghiveciul spart
o floare fără petale*

*sunset-
in the broken pot
a flower without petals*

*ora vecerniei –
greierii se-adună
în fânul cosit*

*time for the vespers-
the crickets gather
in the hay*

*trenul de noapte –
vrăbiile părăsesc
mărul sălbatic*

*the night train-
the sparrows are leaving
the wild apple tree*

*miros de iarbă –
ascultând greierii
primele stele*

*smell of grass-
listening to the crickets
the first stars*

*lună nouă -
îmi ține de urât
un greier fără somn*

*new moon-
keeps me company
a sleepless cricket*

*bătăi de toacă –
stelele căzătoare
se aprind pe rând*

*sounds of wooden plate-
falling stars
are lighting one by one*

*linie moartă –
pe scaietele-nflorit
o rândunică*

*dead railroad-
on the blossomed thistle
a swallow*

șinele-n ceață
rails in the fog

*umbră de-o clipă
pe cumpăna fântânii -
o libelulă*

*instant shadow
on the shadoof-
a dragonfly*

*prima victimă
a miriștii în flăcări –
sperietoarea*

*the first victim
of the burning stubble field–
the scarecrow*

*munții în ceață -
șoseaua șerpuiește
printre nori, spre cer*

*fereastra deschisă-
vântul răsfoiește
cartea de haiku*

*mountains in the fog-
the road winds through
the clouds, up in the sky*

*the open window-
the wind leafs
the haiku book*

*toamna aproape -
în cutia poștală
doar niște frunze*

*stele-n fereastră -
bunica micșorează
flacăra lămpii*

*autumn is near-
in the mailbox
only some leaves*

*stars in the window-
grandmother lowers
the lamp's flame*

*furtună în larg –
marea împrumută
culoarea cerului*

*storm out at sea-
the waves borrow
the colour of the sky*

*șir de ghiozdane
prin rafala de frunze-
începe școala*

*a line of schoolbags
through the flurry of
leaves-school starts*

*ziua morților –
a mai căzut o frunză
din bătrânul nuc*

*all souls' day-
another leaf fell
from the old walnut tree*

*vânzarea casei –
pisica rămâne
noului stăpân*

*the selling of the house-
the cat remains
to its new owner*

*pentru o noapte
pânza de păianjen
leagăn unei frunze*

*ora ceaiului –
o bătrână arde
frunze uscate*

*for a night
the cobweb
cradle for a leaf*

*tea time-
an old woman burns
dead leaves*

*tot ce a rămas
în grădina culeasă -
secera lunii*

*crengile goale -
turla bisericii
străpungând cerul*

*all that remained
in the harvested garden-
the moon sickle*

*the naked branches-
the church tower
scraps the sky*

*biserica roșie –
în vârtejul de frunze
același cerșetor*

*accident mortal –
mașina gunoierilor
ajunge prima*

*the red church-
in the whirl of leaves
the same beggar*

*fatal accident-
the garbage truck
arrives first*

*toamnă în amurg –
în cuibul de barză
singură luna*

*după cules
vântul readuce
zmeul dispărut*

*autumn at twilight-
in the stork's nest
only the moon*

*after the harvest
the wind brings back
the lost kite*

*liniște deplină -
în pânza de păianjen
s-a oprit o stea*

*anotimp ploios –
verific încă-o dată
cutia poștală*

*total silence-
in the spider web
a star has stopped*

*rainy season-
I check again
the mailbox*

*zi națională –
dintre nori țâșnește
umbra unui zmeu*

*poartă în ceață –
abia se desprinde
glasul unui corb*

*national day-
from the clouds springs
the shadow of a kite*

*gate in the fog-
hardly breaks loose
the crow of a raven*

o noapte lungă
a long night

*numărând fulgii-
prima zi
în azilul de bătrâni*

*counting the snowflakes-
the first day
in the almshouse*

*pervaz cu vrăbii-
doar o firimitură
și cât tă răboi!*

*embrasure with sparrows-
only a crumb
and what a halloo!*

*la răscruce
o măicuță rătăcită –
pădurea de argint*

*primii fulgi de nea -
un bătrân c-o jerbă
traversând piața*

*at the crossroad
a lost nun-
the silver forest*

*the first snowflakes-
an old man with a garland
crossing the square*

*ninge –
lecția de origami
compromisă*

*it's snowing-
the origami lesson
discredited*

*din nou copil -
așteptând primul fulg
cu palma-ntinsă*

*child again-
waiting for the first snowflake
with the open palm*

*molfăind zăpada
vițelul găsește
capul sperietorii*

*luna ciobită
de vârful brăduțului –
omăt peste tot*

*munching the snow
the calf finds
the head of the scarecrow*

*the jagged moon
by the top of the fir tree -
snow everywhere*

*fulgi pe-acoperiș –
printre file-ngălbenite
ghiocei presați*

*snowflakes on the roof-
between the yellowed sheets
pressed snowdrops*

*țurțuri la streșini –
luna-njumătățită
de-un fuior de fum*

*icicles at the eaves-
the moon cut into half
by a tow of smoke*

*ajun de Crăciun –
poștașul îmi întinde
scrisoarea udă*

*o cioară pe gard
își curăță penele -
câtă zăpadă!*

*Christmas Eve-
the postman hands me
the wet letter*

*a crow on the fence
cleans its feathers-
so much snow!*

*târgul de iarnă –
în mâinile bătrâne
rochia de mireasă*

*the winter fair-
in old hands
the wedding dress*

*râset de copil –
zăpada se retrage
în spatele casei*

*a child's laugh-
the snow withdraws
behind the house*

*ruga de seară –
între două dealuri
luna de gheață*

*omătul cât casa -
în vază trandafirii
din Olanda*

*the evening pray-
between two hills
the icy moon*

*heavy snow-
the Holland roses
in the vase*

*ce noapte lungă -
a rămas de veghe
bradul de Crăciun*

*what a long night-
on the watch
the Christmas tree*

*lătrat de câine -
zdrențuită de viscol
sperietoarea*

*dog bark-
worn out by the snow-storm
the scarecrow*

*mormânt troienit –
alte urme de pași
înaintea mea*

*din toate cărțile
șoarecii-au ales-o
pe cea de haiku*

*the snowed up grave-
other step traces
in front of me*

*from all the books
the mice chose the one
with haiku's*

*Anul Nou –
în paltonul ros
o bancnotă fără valoare*

*the New Year's Eve-
in the worn out coat
a banknote with no value*

Comentarii

*Comentariile de mai jos au fost făcute pe site-ul **Un haiku pe zi**, unde se completa un poem cu un vers lipsă și apoi se discuta poemul și completările.*

*înfruntând zloata
cu ghiocei în mână
cătrecimitir*

Înfruntînd zloata este nu doar primirea provocării, ci și o îndrăzneală plină de tandrețe. Cel drag este încă viu în sufletul celui ce se zorește, pe o astfel de vreme, să-i pună pe mormînt primii ghiociei. Se simte în gestul său o înverșunată neresemnare. Și o direcționare fermă, impetuoasă, de nedezmințit.

Există în următoarele două versuri o despicare a confuziei zloatei în două opoziții: alb și negru, viu și mort (respectiv ghiociei-cimitir). Gestul în sine pare însă o

încercare de a extinde miraculos renașterea, de a molipsi pe cei duși de fervoarea învierii.

În alt plan însă, contemplînd această scenă, poți vedea un fel de variantă mai tandră a heideggerianului Sein zum Tode. Destinul omului ce pășește neabătut, prin zloată, către moarte... cu ghiocei în mînă.

*înmormîntare –
în fruntea alaiului
un fluture alb*

Un haiku bine realizat printr-o desăvârșită unitate a imaginilor altfel profund contradictorii: alb și cernit, efemerul zburdalnic al vieții și veșnicia morții, voioșia capricioasă a zborului și înaintarea greoaie a procesiunii mortuare. Totuși, fluturele alb are, pentru cei care se lasă vrăjiți de farmecul său, puterea miraculoasă de preschimba cortegiul funerar într-un autentic alai al desprimăvărării.

*căldură mare –
a coborît la scaldă
pînă și luna*

Este genul de poem în care primul vers creează atmosfera, cadrul general în care va avea loc evenimentul punctual din partea a doua a poemului. Kireji după primul vers este pauza care ne face să simțim din plin climatul evocat. Apoi putem urmări gîndul autoarei, copleșită și ea de căldura cea mare și cu mintea la scaldă (chiar așa, ca o

*sintagmă extrem de vehiculată, nu se poate să nu te ducă
gîndul la căldură mare, monșeri), care vede... luna oglindită
în apă/ lac/ mare. Poanta este tocmai această culme para-
doxală a culmilor: pînă și... luna, a coborît la scaldă.*

*copacii tăiați –
porumbița-și face cuib
În fereastra mea*

Poemul e centrat pe întristarea și compasiunea față de ființele dispărute sau aflate la strâmtoare. Sobrietatea evocării copacilor doborâți este compensată de solidaritatea cu porumbița care și-a regăsit totuși un loc de cuib.

Participarea autoarei la ceea ce se întâmplă în mod firesc este una surdinizată, fără niciun fel de efuziuni declarative. Un singur cuvânt divulgă discret această grijă tandră – (fereastra) mea. Dar, la figurat, se poate subînțelege că sufletul uman este doar o deschidere în care multe lucruri în restriște își fac cuib.

*zarzări în floare –
o bătrână se roagă
În fața icoanei*

Există un puternic contrast între primul vers și următoarele două. Veșnica reîntoarcere a primăverii cu pomii în floare și retragerea și reculegerea bătrânei în fața icoanei. Izbucnirea impetuoasă a naturii și concentrarea în fața imaginii de dincolo de lume a sacrului.

Revenind la original, nimic din construcția poemului nu ne împiedică să omologăm icoana cu zarzării în floare. Poate că bătrîna stă pe scăunelul ei vechi la soare, cu mîinile muncite în poală și se încredințează florilor albe în care sacrul este la fel de prezent ca într-o veche icoană. Poate că zarzării în floare notează doar o epifanie.

*vacanța mare –
în curtea liceului
o minge spartă*

Din familia vacanței face parte și vacant, în acest sens vacanța s-a instalat în curtea școlii. Titularii care funcționau pe post de elevi și profesori au fost eliberați temporar din funcție. Curtea e liberă, neocupată, goală, pustie. Nu e exclus ca, etimologic, vacuum – vid – să provină din aceeași origine.

O minge spartă devine astfel pandantul curții – ambele dezumflate și dezafectate. Dar, simbolic, atenția ne este atrasă către golul instalat acolo unde totul era joacă, vioiciune și însuflețire. Tristețe ca la spartul târgului.

*noaptea-nvierii –
în mijlocul șoselei
leșul unui câine*

Antiteza dintre sărbătoarea învierii și leșul câinelui pune-n lumină destinul unei civilizații. Și poate neputința credinței de a modela profilul spiritual al societății de consum. Adorăm învierea și înălțarea la cer și culcăm la pământ și strivim, din pură rutină rutieră, involuntar dar inevitabil, viețuitoarele care ne taie calea. Zi de zi și noapte

*de noapte, șoselele își iau tributul mortal. Și nicio sărbătoare
nu întrerupe ritualul profan.*

*șir de ghiozdane
prin rafala de frunze –
începe școala*

*Și în acest poem aveam de a face cu o figură de stil,
sinecdoca, școlarii sînt înlocuiți cu ghiozdanele pe care le duc
în spate. Ea are însă o funcție clară, bine motivată: evită cu*

discreție referința la persoane pentru a ne îndrepta atenția asupra unei imagini sugestive. În șirul de ghioz-dane, simțim dintr-o dată depersonalizarea, înregimentarea. Toamna, prin rafala de frunze, ne arată fața ei posacă, de anotimp deturnat social (și nu de sezon al roadelor îmbelșugate). Școala începe ca un efort dezagreabil, sub auspicii mai puțin faste: bobocii sînt înmatriculați.

*gară-n ruină –
șinele se ascund
sub albastrele*

Gara-n ruină transmite nu doar un sentiment de tristețe față de clădirea care se năruiește ci și față de șinele ruginite care și-au pierdut de mult rostul. Poate și o mare nostalgie față de călătoriile, acum deja imposibile, pe care privitorul și le amintește sau pe care doar și le imaginează. Și totuși, mîhnirea este contrabalansată de albăș-trelele care

se înalță neștiutoare acoperind ceea ce a mai rămas. Cu puțină duiosie, închipuirea transfigurează jocul tragic al pieirii și plăsmuiește un joc candid de-a v-ați ascunsea.

*căldură mare –
soarele se prelinge
pe nisipul ud*

Autoarea a ținut să ne sugereze un soare lichefiat de căldură și a profitat de imaginea lui oglindită pe nisipul

mereu udat de valuri. Este ascunsă aici o metaforă, aceea surprinsă în cunoscuta expresie că totul se topește de căldură, pînă și soarele care o emană. Prelingîndu-se pe nisipul ud, și el caută puțină răcoare.

Este tipul de poem care profită de o imagine – soarele oglindit pe nisipul ud - pe care o transfigurează pentru a ne introduce în altă dimensiune mai profundă, ciudată, absurdă și totodată minunată a realului. Într-un fel, partea a doua a poemului pare să expliciteze sau măcar să noteze consecința celor spuse în prima. Dar nu o face la

modul banal ci deraind ușor de pe șinele logicii, decolînd suprealist.

*bariera –
o fetiță-mi întinde
coșul cu mure*

*Un gest curent în multe zone din România, unde copiii încearcă să câștige un ban oferind, de obicei, celor în trecere fructe de pădure. Poemul de față, găsește însă un cuvînt cheie cu care gestul de **a întinde**, un sinonim foarte*

*delicat pentru a oferi, este pus în valoare – **bariera**.*

Bariera este, în mod obișnuit, un obstacol, un mod de a despărți două zone. În cazul de față însă, ea este o șansă nebănuită de a restabili o legătură. Oprirea neașteptată la barieră înseamnă a lua contact (pentru unii a-l relua), chiar și în acest fel mediat, cu o anume prospețime barată de viața obișnuită a celor ce gonesc pe șosele pentru a ajunge dintr-un oraș în altul. La barieră, li se oferă cu delicatețe, prin mâinile unui copil, nu doar un coșuleț cu mure, ci și invitația de a-și aminti de pădure, de acel aer de libertate și

împlinire pe care-l poți resimți în natură, de candoarea copilăriei.

*peste mlaștină
țipătul bătlanului –
stuful tresărind*

*Risc să spun că stuful nu tresare la **țipătul bătlanului**, dar e atîta liniște pe baltă, încît surpriza și tresărirea celui adîncit în contemplare se transferă stufului. Haiku-ul nu dă*

*mură-n gură, concentrează și fragmentează expresia tocmai pentru a-l face complice pe cititor. De ce ar spune: **pînă și stuful tresare**? Preferă doar să facă cu ochiul.*

*casa bătrânei -
doar parfumul teiului
îi trece pragul*

*Ideea poemului este singurătatea bătrânei și, într-un fel, sublinierea și potențarea ei prin adverbul restrictiv **doar**.*

Uitată de Dumnezeu și de lume, nicio ființă umană nu-i mai trece pragul. Și totuși, mai subtil și mai generos, parfumul teiului și cu el rumoarea unei alte veri pătrund și-n casa și-n sufletul bătrânei.

Corneliu Traian Atanasiu

Quvînt înainte... 5

tablou cu muguri/ painting with buds ... 13

vacanța mare/ summer holiday ...29

șinele-n ceață/ rails in the fog ... 45

o noapte lungă/ a long night... 59

Comentarii ... 73

SC „REMO ARTĂ SPORT” SRL

Director: Remus Pop

Tel./Fax 0264/ 430404

0722/ 244470

EDITURA „REMUS”

Red. șef: Ioan Negru

Str. I.I.C. Brătianu, 30/6

Tel. 0748/177365; Fax.0264/430404

negruioan@gmail.com

Tiparul executat la

Editura „REMUS”, Cluj-Napoca,

str. I.I.C. Brătianu, nr. 30/6

Tel. 0264-430404

GSM 0748-177365

Printed in Romania

*Volumul de față este câștigătorul **Concursului de debut pe 2009**, concurs care sperăm să fie continuat și în anii următori, Autoarea s-a remarcat cu adevărat mai ales în aria **RK** și a grupului yahoo **Romanian Haiku** nu doar prin poeme tot mai bune, ci și prin aportul practic la organizarea celor două concursuri. Este cazul fericit care probează că proiectul de a crea o comunitate interactivă a iubitorilor de haiku din România pe internet este viabil, eficient și tot mai promițător.*